

figureerer som særlige Poster paa den svensk-norske Traktat Sparte og rensede Fjær, og paa Forslaget til Danmark Rug og Zinkrør. Spanien forlangte altsaa Mere af Danmark, end det havde modtaget af Sverige, ja endog Mere, end Norge havde tilfaaet, uagtet som ovenfor viist, de Fordele, som Danmark vilde have af Traktaten, langt fra ikke vare saa store som de, Sverige og endmere Norge opnaaede ved den.

Den danske Regjerings Svar meddeltes Hr. Castellanos den 27de April, og da han ønskede nogle Redaktionsforandringer deri, afgaves det endelige Svar den 4de Mai. Heri sammenstilles Resultatet af de spanske Forslag til Danmark med Resultatet af den svensk-norske Traktat. For Norges Bedkommende stiller Balancen mellem Gevinst og Tab sig saaledes: Alene paa Udsørselen af Fisk til Spanien vinder Norge aarlig 1,250,000 Bes. i lavere Told, foruden hvad det vinder paa Fern og Træ, medens dets Tab i Toldindtægten i det Hele kun beløber sig til ca. 396,000 Bes. Derimod repræsenterer den eneste Fordel, som Danmark direkte opnaar efter de spanske Forslag, nemlig Toldnedsættelsen paa Klippfisk, høist regnet kun ca. 233,000 Bes., medens Tabet i Toldindtæder, beregnet efter den nu gjældende Toldlovgivning, efter Spaniens Fordringer, naaer op til 903,000 Bes. Det viser sig herved, at det er umuligt at fastholde Sammenstillingen med Norge. Sammenlignes dernæst de Indrømmelser, som Sverige har gjort ved Traktaten, med dem, til hvilke Danmark i sit Forslag af 12te Marts har erklæret sig villig, bliver Resultatet følgende: Sverige opgiver i Toldindtægt ved Traktaten ca. 450,000 Bes. aarlig, Danmark derimod opgiver efter sine Kontrapositioner af 12te Marts ca. 700,000 Bes. Men i Virkeligheden er den danske Statskasses Offre endnu langt større. Thi medens Sverige allerede ved sin Traktat med Frankrig havde renonceret paa at forøge sin Vintold, er Danmark fri for ethvert Vaand i saa Henseende, og det nye Tarifforslag, som Landstinget har vedtaget, vilde forøge Vintolden med 569,000 Bes., som altsaa opgives ved de danske Forslag af 12te Marts og maa lægges til de ovenanførte 700,000 for at bestemme det Offer, som den danske Statskasse erklærer sig villig til at gjøre.

Men uagtet de Fordele, Danmark opnaar ved de spanske Forslag, ere mindre end de, som Sverige vinder ved Traktaten, og uagtet de Offre, som Danmark allerede har erklæret sig villig til at bære, ere langt større end Sverige har bragt, vil den danske Regjering dog gjøre et hyderligere Skridt for at nærme sig til de spanske Fordringer. Hidtil havde den danske Regjering holdt Frukten udenfor Traktaten, fordi Tolden paa denne Artikel paatænktes forøget ved den nye Toldlov. Men nu vil man, for at fjerne den eneste Forskjel, der adskiller de danske Forslag fra de Indrømmelser, Sverige har gjort, paatage sig de samme Toldsatser for Frugt, som Sverige er gaaet ind paa, nemlig for Oranger, Citroner og friske Druer 14 og for Rosiner 19 Bes. pr. 100 Kilos.

Det danske Forslag af 4de Mai antager saaledes den af Sverige indrømmede Tarif som Basis for sin Traktat med Spanien, kun med den ene Forskjel, at Vintolden sættes til 22,⁵⁶ for Fougstavevin, men uden Alkoholgrændse, medens Sverige har indrømmet 21 Bes. for al Vin men med 20 pCt. Alkoholgrændse.

Spaniens Svar paa den danske Note af 4de Mai overleveredes først i Begyndelsen af Juli. Den spanske Regjering søgte deri at forvare sit Standpunkt, at Danmark maatte assimileres med Norge. Vel maatte det erkjendes, at Toldnedsættelsen paa Fern ikke fandt Anvendelse paa Danmark, derimod fastholdt man, at Danmark udførte Træ til Spanien, og Toldnedsættelsen paa denne Artikel vilde aarlig kunne kalkuleres til en Gevinst for Danmark af 4,⁷⁹⁴ Bes., hvortil endvidere kommer Klippfisten, paa hvilken Spanien dog efter sine statistiske Angivelser kun beregner, at Danmark vil vinde 105,⁵¹⁸ Bes. Totalgevinsten for Danmark bliver derefter 110,³¹² Bes. Noten gaar derefter over til at sammenligne de Indrømmelser, som Sverige og Norge have gjort, med dem, som Danmark tilbyder, og idet den gjør gjældende, at det ikke kommer an paa, at Danmark tilbyder de samme eller endog lavere Toldsatser end de to andre Lande indrømme, men alene paa Differencen mellem den i Danmark nu bestaaende Told og den tilbudte, søger den at paa-vise, at da Toldsatserne paa spanske Varer gennemgaaende vare højere i Sverige og Norge, end de ere i Danmark, ere de danske Tilbud langt fra ikke saa betydelige, som de svensk-norske Indrømmelser. Hvad endelig den danske Statskasses Offre angaar, vil den spanske Regjering ikke tage Hensyn til det Tab, som Traktaten indirekte medfører for Danmark som Følge af dette Lands Traktater med andre Stater, men alene til, hvad den danske Statskasse vil komme til at oppebære mindre paa spanske Varer, og kommer saaledes, idet den lægger de spanske statistiske Opgivelser til Grund, til det Resultat, at den danske Statskasse efter de danske Tilbud kun taber aarlig 34,769 Bes., hvad der altsaa, sammenholdt med den Fordel, som Danmark opnaar i Spanien, nemlig 110,312 Bes., udgjør en